

BEREMO • Risoroman *Vinjete Straholjubca*, knjiga leta na Slovenskem knjižnem sejmu

Kaj pa je zdaj to za ena knjiga?

Vinjete Straholjubca Eve Mahkovic in Eve Mlinar, ki jih je izdal zavod VigeVageKnjige, so neobičajna knjiga tako po vsebini kakor po bogati podobi. Zbirka grotesknih zgodb in ilustracij je nekakšen ledolomilec ustaljenega v domači knjižni krajini, nagrada za knjigo leta, ki so ji jo namenili obiskovalci knjižnega sejma, pa čisti snop luči.

• MAJA PERTIČ GOMBAČ

Ce bi Dante bral **Vinjete straholjubca**, bi najbrž zapisal, naj bralec, ki vanje vstopa, opusti vsakršno upanje, da bi jih raztolmačil. Kajti smisel knjige, ki je s svojimi nesmisli - besedilnimi in upodobitvenimi - osvojila obiskovalce Slovenskega knjižnega sejma, vsekakor ni iskanje smisla. Literarno-vizualna zbirka grotesk neujemljivega žanra, kakor je knjigo **Eve Mahkovic** in **Eve Mlinar** v spremnem zapisu označila **Manca G. Renko**, se zdi povsem razbremenjena želja po

žanrskemu pripadanju in ugajanju bralcu.

Eva Mahkovic, dramaturginja v Mestnem gledališču ljubljanskem, je kratke zapise, prekipevajoče od zgodovinskega in domišljijskega imaginarija, cepljenega na (malce tudi morbidno temačno) sedanost, objavljala v letih 2011-2015 na facebooku. **Vinjete** so navdahnile oblikovalko in ilustratorko **Evo Mlinar**, ki je med drugim v okviru diplomskega dela mapirala (vinjetne) imaginarne svetove in izdelala zemljevid, priložen

knjigi. V nadrealističnih zapisih se pojavijo groteskni liki, kot so kužni hermelin, skoraj mrtvi čuk, sova, ki je pekova hči, in drugi, kot mehko vezivo neulovljive vsebine. Seznanimo se z nekdanjim obstojem 400 angelov in tisoč demonov, med katerimi sta tudi angel bele plastične vrečke in demon paradontoze (našteti so pa tudi vsi ostali), kasneje se sprašujemo, zakaj gredo nekateri junaki v alice springs (kakor vse ostalo pisano z malo začetnico) ali v boulojnski gozd. Kolažna tehnika zaznamuje tako besedilo, sestavljeno tudi iz citatov Umberta Eca, Agathe Cristie in drugih, kakor ilustracije, ki mestoma spominjajo na legendarne montypythonovske ilustracije. A vse, kar šteje za bralca, se zdi igra domišljije in čudenja,

pri kateri guglanje ne pomaga prav veliko. V slogu, če citiramo, "končno je bilo vse tudi vseeno".

Ob izidu **Vinjet straholjubca**, prvega domačega avtorskega risoromana, je bilo pri VigeVageKnjige, mladi založbi, ki se je povsem posvetila temu žanru, veliko evforije in ponosa. In za novosti pregovorno zadržani domači bralci so pogum nagradili. Morda jih je prepričal občutek, da sta se avtorici predvsem zabavali in da od bralca nihče ne pričakuje več, kot da opusti vse predstave in se pusti posrkati "dimenzijski luknji". O resnični literarni vrednosti se bomo morda pogovarjali po časovnem izpitu. Ali pa tudi ne, "ker je življenje nepravična proza". •

Vinjete straholjubca, kakor vsak risoroman, združujejo besede in podobe.